בס״ד Kinder Torah. Parashas Ki Sisa

A Golden Opportunity

 $^{"}\!R$ avina says, 'The owner of an ox has to pay full damages if it gores another ox in its owner's courtyard.' Zalman, did you hear me?"

"What? Of course I heard you, Tzvi. What did you say?"

"If you don't know what I said, then you didn't hear me. Come, let's try it again." "I'm sorry, Tzvi. My mind was wandering. Can you blame me? Look around us. There are so many empty seats in the Beis HaMedrash."

Tzvi looks around and sees that it is true.

"Zalman, this is a golden opportunity." "Really? In what way?"

"This is a time of rifion (weakness) in our Beis HaMedrash. What shall we do in such a situation? Let us look in this week's parasha - 'Whoever is for Hashem, join me!' (Shemos 32:26).'

"That verse is speaking about the Chet Ha'egel (Sin of the Golden Calf). What is the connection to our Beis HaMedrash?"

"The Chet Ha'egel was a time of terrible rifion in Klal Yisrael. Rav Aharon Kotler learns a lesson from this to all times of rifion."

"Please share it with me."

"Firstly, we must feel badly for those who are here and not here, for having to suffer this rifion. Even more so must we feel Hashem's tsar (anguish) over the failings and weakness of His children.'

"I understand."

"Now, we can use this as a motivation to mechazek (strengthen) ourselves and those around us. You should know, Zalman, that there is a very big reward for this."

"Please tell me about it."

"Let us return to the Chet Ha'egel. Moshe called out, 'Whoever is for Hashem, join me!' Who responded? The tribe of Levi. They strengthened themselves at the time of rifion, rallied around Moshe, and carried out Hashem's Will. For this, they were rewarded with the zechus to perform the avodah (service) in the Beis HaMikdash, greatness in Torah, and preference for positions in the Sanhedrin.'

"That is awesome."

"I could not have said it better. Times of rifion are golden opportunities to strengthen ourselves, others, and reap tremendous rewards. Ray Kotler adds that only we can direct ourselves to put all of our koach (strength) into fulfilling our obligations.

Kinderlach . . .

It is important to be in a good, strong environment. We draw inspiration from our surroundings. Sometimes we find ourselves in weak atmosphere. What shall we do? Redouble our efforts! Hashem is giving us a golden opportunity for extra reward. Shevet Levi taught us a lesson for all time. They strengthened themselves, Klal Yisrael, gave Hashem nachas, and earned eternal reward. Follow their example. Seize the opportunity! "Whoever is for Hashem, join me!"

The Percentages

 $m{A}$ vi, I must be making a mistake in my cheshbon (calculation)."

"That's possible, Chaim. Can I help you?" "Sure, Avi. How many nations are in the

"Seventy."

"That means that Klal Yisrael is outnumbered seventy to one. That puts our number at 1.4 percent of the world's nations.'

"So far, so good."

"Additionally, the number of people in Klal Yisrael is smaller than the population of other nations. We are actually far less than one percent of the world's population.' "Correct."

"If so, how have we survived for 2000 years of exile? We were taken out of our homeland and left without a source of income, defense force, formal government, and many other institutions necessary for the survival of a nation. We have been hated and persecuted by virtually every nation on the face of the earth. How could we possible have survived against such odds? The percentages are way against us!"

'Correct again!"

"So I ask you Avi, if all of my cheshbonos are correct, how are we still here today, learning Torah and performing mitzvos? "Correct for the fourth time, Chaim!"

"What do you mean? I did not give an

answer, I asked a question."

"Yes, but the answer lies in your question. Rav Zalman Sorotzkin addresses your point. He explains that Klal Yisrael's accounting is not quantity, but quality. If you look at our quantity, our situation looks hopeless, as you very accurately described. However, our numbers are measured in quality. The second verse in this week's parasha describes how a census was taken in Klal Yisrael. 'When you take a census of the Children of Israel according to their numbers, every man shall give Hashem a ransom for his soul when counting them' (Shemos 30:12). Each man gave a sum of money - half a shekel. This money was referred to as, 'Every man shall give Hashem a ransom for his soul.' This is a description of the essence of a Jew. Every person in Klal Yisrael is prepared at any moment to sacrifice his life for Kiddush Hashem (Sanctification of the Holy Name).

He is ready to give everything that he has to his Creator. What courage! What selflessness! What holiness!

Such a person is worth more than hundreds of thousands cowards, who selfishly everything that they can. They care nothing about other people, and even less about The Almighty. They stand no chance against a holy Yid."

"And so, the cheshbon is quite different. When it comes to quality, we far outnumber the seventy nations. Their only power is their physical weapons. They are limited by their numbers. Contrast this to Hashem's chosen people. Each and every Jew is a superpower. He is connected to Hashem, the All Powerful. We are the majority. The percentages are on our side. How have we survived? It is quite simple. We outnumber them."

Kinderlach . . .

Who is the world's most powerful nation? Who is the superpower of superpowers? China numbers over a billion people. Russia has vast expanses of land and nuclear weapons. The United States has great wealth and super weaponry. The Middle Eastern nations own vast resources of petroleum fuels. However, all of these nations are puny weaklings against Klal Yisrael. What do we have? Hashem. We uphold His Honor in this world. We are prepared to sacrifice everything that we have for Him. Each one of us has Kiddush Hashem inside of us. That is a power far stronger than physical numbers, wealth, or weapons. We are the world's strongest nation. We far outnumber them in terms of quality. We are the only superpower. We are Klal Yisrael – the greatest nation on the face of the earth.

הזדמנות פז

"אמר רבינא, חמשה תמים הן, ואם הועדו חמשתן מועדין, ושן" ורגל מועדין מתחילתן, וזהו שור המועד, ושור המזיק ברשות הניזק.' זלמן, אתה שומע אותי?"

"מה? ודאי שאני שומע אותך, צבי. מה אמרת?"

אם אינך יודע מה אמרתי, סימן שלא שמעת אותי. בוא נחזור על" "הדברים.

"אני מצטער, צבי. קשה לי להתרכז, ואין זה באשמתי. הסתכל מסביבנו וראה כמה כסאות ריקים יש בבית המדרש."

צבי מביט סביבו ורואה שאכן, בית המדרש ריק למדי.

"זלמן, זוהי ממש הזדמנות פז." "באמת? כיצד?"

"זהו זמן רפיון בבית המדרש שלנו. ומה עלינו לעשות במקרה כזה? הסתכל בפרשת השבוע: 'מי לה' אלי!' (שמות ל"ב, כ"ו)."

"הפסוק מדבר על חטא העגל.

מה הקשר בין זה לבין בית

"?המדרש שבו אנו לומדים חטא העגל היה זמן של" רפיון נורא בעם ישראל. הרב אהרן קוטלר לומד מכאן מוסר הנוגע לכל זמן של רפיון."

"ספר לי, בבקשה."

קודם כל, עלינו להצטער" על כל מי שסובל מרפיון זה – גם אלה שנמצאים כאן וגם אלה שאינם כאן. ועוד יותר מכך עלינו לחוש בצער השכינה על "החולשה והנפילה של עם ישראל. "כן, אני מבין. זה צער גדול."

"וכעת, עלינו לנצל רגשות אלה כדי לחזק את עצמנו ואת אלה שמסביבנו. עליך לדעת, זלמן, שמזומן לנו שכר רב על כך."

"נחזור לחטא העגל. משה קרא: 'מי לה' אלי!'. מי נענה לו? שבט לוי. הם חיזקו עצמם בזמן זה של רפיון, התקבצו סביב משה רבינו, ועשו את רצון ה'. תמורת זאת זכו בעבודה בבית המקדש, בגדולה בתורה ובהעדפה בקבלת מושב בסנהדרין."

"אכן כן. זמני רפיון הן הזדמנויות פז לחזק את עצמנו ואת האחרים, ולקבל שכר עצום. הרב קוטלר מוסיף שהדבר תלוי בנו: עלינו להקדיש את כל כוחנו למילוי חובתנו."

ילדים יקרים

חשוב להיות בתוך סביבה חזקה ותומכת - אנו הרי מקבלים השראה מסביבתנו. לפעמים אנו מוצאים את עצמנו בסביבה חלשה דווקא. מה עלינו לעשות? להתאמץ עוד יותר! ה' נתן לנו הזדמנות פז לקבל שכר גדול יותר. שבט לוי לימד אותנו כאן שיעור לדורות. הם התחזקו, חיזקו את כלל ישראל, גרמו נחת רוח לקב"ה, וזכו בשכר נצחי. היו כמותם! נצלו את ההזדמנות! "מי לה' אלי!"

במספרים ובאחוזים

"אברימי, טעיתי בחשבון כנראה."

"ייתכן שכן, חיים. האם אוכל לעזור לך?"

"כן, אברימי. כמה אומות יש בעולם?"

"שבעים."

"זאת אומרת שעם ישראל ניצב מול האומות ביחס של שבעים לאחד. ובמלים אחרות, אנו מהווים 1.4% מאומות העולם."

"עד כאן הכל נכון."

"בנוסף לכך, עם ישראל קטן במספרו משאר האומות. אנחנו בעצם מהווים הרבה פחות מאחוז אחד מאוכלוסיית העולם." "גם זה נכון."

"אם כך, כיצד שרדנו אלפים שנות גלות? גלינו מארצנו ונשארנו ללא מקורות מחיה, ללא צבא שיגן עלינו, ללא ממשל מסודר וללא מוסדות רבים אחרים החיוניים להישרדותה של אומה. בני כל אומות העולם, כמעט, שנאו אותנו ורדפו אותנו. כיצד יכול להיות ששרדנו כנגד כל הסיכויים? המספרים פשוט נגדנו!" "שוב נכון!"

"אז אני שואל אותך, אברימי: אם כל החשבונות שלי נכונים, איך" קרה שאנחנו עדיין נמצאים כאן היום, לומדים תורה ומקיימים מצוות?"

"סך הכל – ארבע קביעות נכונות!"

"למה כוונתך? הרי שאלתי כעת שאלה - לא קבעתי כאן שום "קביעה!

אכן כן, אך התשובה טמונה בשאלתך. הרב זלמן" סורוצקין מתייחס לטענותיך. הוא מסביר שהחשבונות של עם ישראל אינם חשבונות של כמות, אלא של איכות. אם תבדוק את הכמויות בעם ישראל, מצבנו נראה חסר סיכוי, כפי שתיארת. אך מודדים אותנו באיכות. הפסוק השני בפרשת השבוע הזה מתאר את הספירה של כלל ישראל. 'כי תשא את ראש

בני ישראל לפקודיהם ונתנו איש כופר נפשו לה' בפקוד אותם' (שמות ל, י"ב). כל איש נתן סכום כסף מחצית השקל. סכום מכונה "כופר נפש לה" זהו של מהותו תיאור היהודי. כל אחד מכלל ישראל מוכן בכל רגע מחייו להקריב את חייו על מזבח

קידוש ה'. הוא מוכן לתת את כל מה

שיש לו לבוראו. איזו גבורה! איזו אצילות נפש! איזו קדושה! אדם כזה ודאי שווה הרבה יותר ממאות אלפי פחדנים, שלוקחים לעצמם כל מה שהם יכולים. כלל לא איכפת להם מאנשים אחרים, ועוד פחות מכך – מה'. אין להם כל סיכוי כנגד קדושתו של יהודי.' "כעת אני מבין את דבריך."

"וכך, החשבון הוא שונה. כאשר עוסקים באיכות, אנו עולים במספרנו על שבעים האומות. כוחם היחיד הוא בכלי הנשק הפיזיים שלהם. כוחם מוגבל למספרם. ולעומת זאת, בעם הנבחר כל יהודי ויהודי הוא בעל כוחות אדירים. הוא קשור לה', הא-ל העליון. אנו הרוב. האחוזים עומדים לצדנו. כיצד שרדנו? פשוט מאוד: אנו יותר מהם."

לדים יקרים . . .

איזו מבין כל אומות העולם היא האומה החזקה ביותר? מי היא מעצמת כל המעצמות? בסין יש למעלה ממיליארד איש. לרוסיה יש שטחים אדירים ונשק אטומי. ארה"ב נתברכה בעושר רב ובכלי נשק מתוחכמים ומעולים. לאומות במזרח התחתון יש מצבורי נפט אדירים. אך כל העמים האלה הם קטנים וחלשים לעומת כלל ישראל. מה יש לנו? ה'. אנו מודיעים את כבודו בעולם. אנו מוכנים להקריב כל אשר לנו עבורו. בכל אחד מאיתנו טמון קידוש ה'. זהו כוח חזק הרבה יותר ממספר אוכלוסין, מעושר ומכלי נשק. אנו האומה החזקה בעולם. אנו גוברים עליהם בהרבה במונחים של איכות. אנו מעצמת-העל היחידה. אנו כלל ישראל – האומה הגדולה ביותר על פני כדור הארץ.